

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 8.

V Ljubljani 1. avgusta 1884.

Leto XIV.

Srčan deček.

Igráe mi, oče, več ni mar,
Orožje svétlo daj mi v dar,
Dovolj sem star, dovolj močan,
Da pojdem v ljuti boj srčan.

Čimú mi bude meč lesén?
O, oče! daj mi meč jeklén,
Da močno ga nabrusil bom,
S sovragi se poskusil bom.

Leséni konj mi ni za nič,
Vzveséil bi me živ konjčé,
Da bi me nesel v kruti boj,
Za bédni dom mej vražni roj.

In tá-le puška ni za mé,
Želi mi risane sreé,
Da napotím se v topov gróm,
Da rešim mili, tožni dóm.

Igráe mi, oče, več ni mar,
Orožje svetlo daj mi v dar:
Dovolj sem star, dovolj močan,
Da pojdem v ljuti boj srčan.

Josip Ešca.

Prijatelja.

(Izvirna povest.)

(Konec.)

III.

Minulo je petnajst let po tej dogodbi in marsikaj se je izpremenilo v tem času. V siromašnej koči ni bilo več vdove Marijane; tudi ona se je že preselila v večnost. Najdemo pa vendar še tukaj naša stara